

BICSKEI ÚJSÁG

40

2026. AUGUSZTUS

10

Megújult intézmények várják
az óvodásokat, iskolásokat

4

Élete az óvoda

Sorozatunkban ezúttal
Iványi Ferencné emlékezik

19

ÁTÚSZTÁK
A BALATONT

Nem a helyezés számít

Szeptember 5., szombat, 8:00 KISTÉRSÉGI CSALÁDI VADÁSZNAP

Családoknak, baráti társaságoknak és minden érdeklődőnek tartogat élményeket. A gyerekeket egész nap változatos programok és játékok és izgalmas látnivalók várják.

Helyszín: Bicskei Piac

Szeptember 10., csütörtök, 18:00 ÜTÉS RŐL ÜLÉSRE – A GOLF ÉS AZ EXATLON HUNGARY REJTELMEI

Előadó: Vadkerti Adél, golfozó

Helyszín: Bicskei Kultúrközpont. A részvétel díjmentes, azonban előzetes regisztráció szükséges. Jelentkezni személyesen a Petőfi Művelődési Központban, telefonon a 06-20/430-7770-es számon, vagy e-mailben visszajelezve lehet.

Szeptember 15., kedd, 18:00 A TÁNC 30 ÁRNYALATA – INTERAKTÍV TÁNCISMERETI ELŐADÁS ÉLŐZENÉVEL ÉS NÉPTÁNCBEMUTATÓVAL

A Nemzeti Táncszínház interaktív táncismereti előadása egy különleges, közönségre szabott program, amelyben a táncművészet és a magyar hagyomány kéz a kézben jelenik meg. Az előadás középpontjában A tánc 30 árnyalata című országimázs-film áll, amely a magyar táncélet teljes spektrumát

– a klasszikus balettől a kortárs táncon át a néptáncig – mutatja be, különös hangsúllyal a hazai hagyományokra és regionális sajátosságokra. Az esemény ingyenes, de regisztrációhoz kötött!

Helyszín: Bicske, Petőfi Művelődési központ

Szeptember 19., szombat – AUTÓBUSZOS KIRÁNDULÁS SZARVASRA

Az arborétum hús lombkoronája alatt, vezetett séta során ismerkedhetünk meg a kert nevezetességeivel, különleges növényvilágával, majd a Mini Magyarország területén szintén körbejárhatjuk az „országot”, nevezetes tájait, építészetét, épületeit. Jelentkezni és befizetni a BEMKK Petőfi Művelődési Központban lehet szeptember 10-ig.

Kedves Bicskeiek!

Kemény nyáron vagyunk túl. A természeti erők nehéz feladatok elé állítottak mindannyiunkat. Mert nyáron természetesen meleg van, de amit magunk mögött hagytunk, az már sokkal több volt ennél. Hiszen nem csak a személyes kellemetlenségeinkről, hanem a város, a közösség akadályairól is szólt. Mert ez a hőség víziánnyal párosult, ami kihívás elé állította a családokat éppen úgy, mint a város működtetéséért felelős embereket is. De fegyelmességgel, a közösség érdekeit szem előtt tartó önmegtartóztatással sikerült legyőznünk a nehézségeket. Mint ahogyan a forróság másik velejáróját, a tüzeseteket is. Összefogva, egymásra figyelve, a tűzoltók áldozatos munkájával. Az embert próbáló nyárból kifelé, az oktatási intézményekbe pedig befelé ballagunk ezekben a napokban. Bölcsőde, óvoda, iskola egyaránt készen áll arra, hogy a bicskei gyerekeknek második otthona legyen az elkövetkező tíz hónapban. Fontos szerepet töltenek be abban, hogy kiművelt emberfők erősítsék továbbra is bicskei közösségünket. Ezért – mint mindig – ebben a tanévben is különös odafigyeléssel követjük tevékenységüket, rendezvényeinken teret adunk megmutatkozásuknak. Mert így, együtt alkotjuk a bicskeiek közösségét.

Jó tanulást, eredményes iskola- és óvodakezdést, valamint jó munkát kívánok mindenkinek az elkövetkező időszakra!

Bálint Istvánné
polgármester

Ajánló

Kapcsolatok erősítése az állam- alapításkor

Augusztus 20-ához dupla ünnep kapcsolódott városunkban, hiszen az államalapítás mellett a testvérvárosi kapcsolatok ünnepélyes megerősítésére is sor került **Tusnádfürdővel és Csappal**. Idézzük fel újra méltóság- és vidám ünnepi pillanatokat ... **képriport a 6-7. oldalon**

30 éve szolgálják ki a bicskeieket

A Korona Pizzafaló étterem három évtizede meghatározó pontja Bicske városának. Túléltek gazdasági válságot, járványt, sőt még azt is, hogy az étterem egy elektromos hibának köszönhetően majdnem teljesen megsemmisült ... **részletek a 12-13. oldalon**

Foci

A Bicske Szíve Park új műfüves pályáján egy egyszerű tornából az önkormányzat támogatásával rendszeres bajnokság és különleges közösségi program született. A cél túlmutat a futballon volt, mert a sport összehozza a játékosokat, a családokat és a gyerekeket ... **részletek a 18. oldalon**

Bicskei sarkantyúk pengése

A Mayer Néptáncműhely jóvoltából Bicske neve most nem egy hivatalos konferencián vagy tárgyalóasztal mellett hangzott el, hanem egy tengerparti, nemzetközi folklór fesztivál színpadán. Ennél vidámabb városmarketinget nehéz lenne kitalálni ... **kultúra a 16. oldalon**

Bicske jól áll az óvodai nevelés területén – Iványi Ferencné 40 éve

Iványi Ferencné meghatározó személyisége a bicskei óvodai életnek. Először óvodapedagógusként tért vissza abba az óvodába, ahol ő és édesapja is nevelkedett, ám pár év múlva már óvodavezetőként irányította az intézmény és a gyerekek életét. Nevéhez rengeteg fejlesztés, bővítés, építkezés kötődik. Az elmúlt 40 évről beszélgettünk vele.

– Az életéből közel 40 évet a bicskei óvodáknak szentelt. Tősgyökeres bicskei a családja?

Született bicskei vagyok. Édesapám családja már az 1700-as évek óta a településen él. Ide születtem, ide jártam óvodába, általános iskolába és egy kis tatabányai kitérővel itt is voltam nyugdíjba vonulásomig óvónő.

– Milyen volt Bicskén gyerekek lenni, felnőni?

– Gyerekek lenni akkor nagyon jó volt Bicskén. Szerettem itt óvodába, iskolába járni, mert egy jó közösség volt. Abban az időszakban nőttem fel, mikor még **Csizmadia Laci bácsi** vezetett énekkart az általános iskolában és ezzel a kóruossal még a **Magyar Rádióban** is szerepeltünk. Nagyon jó emlékeim, és legfőképpen élményeim vannak. A pedagógusok neveltek, szerettek, oktattak minket és olyan tudást kaptunk, hogy nem okozott nehézséget innen a középiskolai továbbtanulás.

– Hogyan alakult az élete az általános iskola után?

– A tatabányai óvónői szakközépiskolába jelentkeztem, Bicskén voltam óvodai gyakornok, de mivel a férjem tatabányai és a házasság után ott kezdtük el közös életünket, öt évig ott dolgoztam óvónőként. Ez egy nagyon meghatározó

időszaka volt életemnek. Megdöbbentő volt, hogy a '70-es években ellátottságban mekkora különbség volt a bicskei és a tatabányai intézmények között. Mikor visszajöttem dolgozni abba az intézménybe – a Tatai úti 2-es számú óvodába – ahova jómagam, sőt még édesapám is járt, nem volt jó érzés látni, hogy itt nem voltak meg azok a lehetőségek, mint a városi gyerekeknek. Innentől fogva végig az lebegett a szemem előtt, hogy el kell tüntetni ezeket a különbségeket.

– Hogyan lehetett pótolni a tárgyi elmaradottságot?

– Abban az időben nagyon jó emberek, nagyon jó volt a nevelői gárda dolgozott az intézményben, akik emlékezetes nyomot hagytak az életünkben. A teljesség igénye nélkül meg lehet említeni **Hetényiné Manyikát, Gizike és Ilike óvónénit, Abonyi Erzsikét, Kissné Piroskát, Naglné Marikát** és persze az akkori vezetőt, **Hetlinger Rózsikát**. Olyan stabil csapat volt, hogy ide csak, hogy úgy mondjam, „kihalásos” alapon lehetett bejutni.

– Elég hamar vezetői pozícióba került.

– Egy fiatal vezető, **Oláhné Soós Erzsébet** vezetése alatt kezdtem dolgozni az óvodában, aki pár év múlva GYES-re ment és arra az időszakra engem kért fel a helyettesítésre. 1986-tól – a várossá avatás évétől – 1989-ig megbízott vezetőként vittem az óvodát. Ekkor derült ki számomra, hogy nem csak pénzből lehet csodát tenni, hiszen már ebben az időszakban sikerült – egy kis tanácsai támogatással és szülői munkával – végigvinnem az óvoda külső vonatkozásának megújítását.

– Egyszer a GYES-nek is vége lett. Mi történt, miután Oláhné visszatért?

– Akkor én mentem el szülni és mire visszajöttem, egy teljesen megváltozott intézményrendszer fogadott. Addig hét tagin-

tézmény volt Bicskén, de ezeket összevonták egyetlen városi óvodává, mivel spórolni szerettek volna. Nehéz időszak volt ez. Ahol nagyon rátermett volt a tagintézményvezető és a szülők is nyitottak voltak, ott előre tudtak jutni, ahol ez nem adatott meg, ott nehezen zajlott az óvodai élet. De ha jó volt a gárda, akkor haladt a szekér.

– Mikor lett újra vezető?

– 1999-ben kiderült, hogy ez a modell nem működik, ezért három felé bontották az intézményeket és megpályáztam az egyik vezetését. Sajnos ez az óvodai átszervezés eléggé jellemző volt, mikor felállt egy új testület, majdnem mindig az óvodák átszervezésével kezdtek. 2000-ben az akkori Szivárvány óvoda vezetője lettem, melyhez a **Tatai utcai, a Telepi, az Árpád utcai és a Bihari óvoda**, azaz három épület tartozott ebbe az intézményhálózatba. Nagy sikerként értékelem, hogy ebben az időben a Bihari óvoda, mely jellemzően a hátrányos helyzetű gyerekek intézménye volt és ezért a szülőkre is ritkábban lehetett számítani, önálló költségvetést kapott, így nem a többi óvoda „levetett” játékait, eszközeit kapta meg, hanem saját forrásból gazdálkodhatott.

– Vezetése alatt hogyan változtak az intézmények?

– Rengeteget pályázatot adtunk be az épületekre, sok minden fel tudtunk újítani. Sokat köszönhetek vezetőtársaimnak, **Benedek Ignácnénak** és **Fogarasi Lászlónénak**. Évről évre gazdagodtak az óvodáink. Játékeszközöket vásároltunk, játszóudvart fejlesztettünk. 2005-ben a város úgy döntött, hogy kibővíti az Árpád utcai intézményt, méghozzá úgy, hogy **Horváth János** tervező bevonta az óvónőket is a tervezésbe, hogy a lehető leghatékonyabb épület készüljön el. 2007-ben pedig a **Kakas tagóvoda** újult meg. A 2005 és 2010 közötti időszak nagyon innovatív volt. Az óvodát nyitott óvodává tettük, a szülőkkel nagyon sok közös programot szerveztünk. Abban az időben annyira népszerű volt az Árpád utcai óvoda, hogy dupla annyian jelentkeztek, mint amennyi férőhely volt. Ezt úgy sikerült kiküszöbölnünk, hogy az óvoda tornaszobájából építettünk még egy csoportot, majd egy év múlva – a város segítségével – a tetőtérben alakítottunk ki egy tornaszobát és rendezvényhelyszínt.

– A későbbiekben is volt átszervezés?

– Később hozzánk csatolták az 1-es számú óvodát, majd 2012-től a Kakas óvodát is. És itt belépett az életembe egy új feladat is, mert felmerült, hogy indítsuk újra a városi konyhát. 2012-ben azzal telt a nyaram, hogy a konyha újraindításához át kellett néznom a szabályokat, szakemberekkel kellett konzultálnom, valamint létre kellett hozni a konyhát, meg kellett keresni a szakembereket. Embert próbáló időszak volt, ami mellett az óvodát is vezetnem kellett. Nem volt egyszerű feladat, de beindult. Három hónap alatt

hoztuk létre, amire már nem biztos, hogy vállalkoznék. Két év után egészségügyi probléma miatt megkértem az akkori polgármestert, hogy ne kelljen a konyhával foglalkoznom, hiszen több időt töltöttem ott, mint az óvodában. Szerencsére megértett és onnantól fogva újra csak az óvodának dolgoztam, a konyha pedig önálló intézmény lett. Közben bővítettük az Árpádot, most pedig megújul a Kakas óvoda. **Munkás volt ez a 40 év, de volt eredménye.** Bicskén két szép modern épületben fogadhatják a város gyerekeit. Bicske jól áll az óvodai nevelés területén.

– Nemcsak óvodavezető volt, hanem két cikluson keresztül önkormányzati képviselő is. Erre miért vállalkozott?

– Nagyon egyszerű oka volt: nem szerettem volna, ha nélkülünk döntenek rólunk. Azért indultam a választáson, hogy „közel legyek a tűzhöz”, hogy az óvodákról ne úgy döntsenek, hogy nincs a testületben olyan képviselő, aki érdemben hozzá tud az üggyhöz szólni.

– Az elmúlt negyven évet nagyon jól átlátja, de kutatja a bicskei óvodatörténetet is.

– A könyvtár kért fel egy előadásra, ezért kezdtem el kutatni a bicskei óvodák történetét. Ha nem írjuk le ezeket és nem gyűjtjük össze, akkor egy idő után senki nem fogja ismerni. Tervben van egy kis füzet kiadása, mely kicsit bővebb, mint a könyvtárban tartott előadásom.

Bicske közösségének ünnepnapjai

Testvérvárosi jubileumok, nemzeti összetartozás, városi kitüntetések és önfeledt ünneplés – méltó módon erősítette meg Bicske augusztus 19-én két fontos külhoni kapcsolatát, majd augusztus 20-án gazdag programokkal köszöntötte az államalapítás ünnepét.

Augusztus 19-e a különleges jubileumok napja volt. **Bicske és Tusnádfürdő** testvérvárosi kapcsolata húsz, míg **Bicske és Csap** együttműködése tízéves lett. A jeles évfordulók alkalmából a három település képviselői nemcsak visszatekintettek az elmúlt évtizedekre, hanem megerősítették azt a barátságot is, amely mára messze túlmutat az egykori hivatalos megállapodásokon.

Bálint Istvánné polgármester ünnepi beszédében arra emlékeztetett: a térképen ugyan országhatárok választják el egymástól Bicskét, Csapot és Tusnádfürdőt, „*de a barátságnak nincs határa*”. Húsz év alatt pedig bebizonyosodott, hogy egy testvérvárosi kapcsolat akkor válik igazán értékessé, amikor a hivatalos együttműködésből személyes ismeretség, abból pedig valódi barátság születik. A polgármester felidézte a kapcsolatok fontosabb állomásait is: Tusnádfürdővel 2006-ban, Csappal 2016-ban született meg a testvérvárosi megállapodás. Azóta számtalan közös program, látogatás, ünnep és nehéz helyzetben nyújtott segítség erősítette a kötelékeket. Mint fogalmazott, ma már nem azt mondjuk: „*ők ott Tusnádfürdön*” vagy „*ők ott Csapon*”, hanem azt: „*a barátaink*”.

„A távolságot nem kilométerben mérjük”

Butyka Zsolt, Tusnádfürdő polgármestere is látja, hogy a hivatalos találkozásokból családi látogatások, a kézfogásokból ölelések, a kapcsolatból pedig életre szóló barátságok lettek. Mint mondta, amikor tusnádfürdőiek Bicskére érkeznek, nem idegen településre jönnek: ismerős arcok és régi barátok várják őket. „*Nem az számít, milyen messze vagyunk egymástól, hanem az, hogy mennyire vagyunk közel egymáshoz*” – fogalmazott.

Csap város képviselőjében **Balogh Lívia**, a **Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség** csapi alapszervezetének elnöke kiemelte, hogy a tíz év alatt közös emlékek sora született: kulturális programok, gyermekprogramok, kirándulások, Bicskei Napok és sok-sok találkozás. Külön hangsúlyt kapott a kárpátaljai gyermekek zánkai táboroztatása, amely immár évek óta fontos része a kapcsolatnak. Balogh Lívia szerint ezek a programok nemcsak élményeket adnak a gyerekeknek, hanem egymás megismerését és a nemzeti összetartozás érzését is erősítik.

BICSKEI ÚJSÁG

„Bicskére mindig számíthattunk” – mondta, megköszönve mindazt a támogatást, amelyet a város az elmúlt években nyújtott.

A jubileumi esten a közönség színvonalas produkcióknak tapsolhattak: fellépett a tusnádfürdői **Gyöngyvirág Néptáncgyűttes**, a csapi és a bicskei nyugdíjasklub, a **Mayer Néptáncműhely**, valamint **Gudics Máté** is.

A kenyér, amely összeköt

Augusztus 20-án a városi ünnepségen már az államalapítás és **Szent István király öröksége** került a középpontba. Bálint Istvánné ünnepi beszédében úgy fogalmazott: augusztus 20-a **Magyarország születésnapja**, de egyben minden évben felteszi nekünk a kérdést: milyen országot, milyen várost és milyen közösséget építünk, és mit hagyunk majd magunk után?

A polgármester szerint Szent István intelmei ma is érvényesek. A bölcsesség, a megfontoltság, a másik ember tisztelete és a közösségért érzett felelősség olyan értékek, amelyekre ma talán nagyobb szükségünk van, mint valaha. – *Bicske nem csupán utcákból, épületekből és intézményekből áll. Bicske emberekből áll. Egy város akkor válik valódi*

közösséggé, ha az erősek segíteni tudják a gyengébbeket, az idősek számíthatnak a fiatalokra, a fiatalok pedig érzik, hogy van helyük és jövőjük itthon – hangsúlyozta.

A beszéd egyik fontos gondolata az volt, hogy amit elődeink örökségeként kaptunk, azt nem elég megőrizni: „*nemzedékről nemzedékre tovább is kell építeni*”. A polgármester szerint a haza nem csupán egy szó, hanem feladat és felelősség is – éppúgy, ahogy Bicske jövőjéért is valamennyien felelősek vagyunk.

Az ünnepségen hagyományosan megáldották és megszentelték az új kenyeret, felidézve, hogy ebben egyszerre van jelen a munka, a hála, az élet és az összetartozás. A történelmi egyházak képviselői közösen kérték áldásukat az új kenyérre, amely az ünneplő közösség később meg is kóstolhatott.

Bicskei büszkeségek és ünnep Szent István napján

Ebben a méltó keretben adták át a városi elismeréseket. **Bicske Város Díszpolgára** kitüntetett címet kapott **Szabó Ágnes**, az Egyesített Családsegítő és Gondozási Központ – Kapcsolat Központ vezetője, aki több mint három évtizede dolgozik a szociális területen. Munkáját nem feladatként, hanem szolgálatként végzi, és az elmúlt évtizedekben számtalan kezdeményezéssel gazdagította Bicske közösségi életét. A díj átvételekor őszintén meglepődve mondta: „*Én komolyan sok mindenre gondoltam, de erre nem*”.

Bicske Városáért közösségi díjban részesült a Székesfehérvári SZC Vajda János Technikum tantestülete. Az iskola pedagógusai évtizedek óta magas szakmai színvonalon dolgoznak, miközben az intézmény a város közösségi és kulturális életének is aktív szereplője.

Gyuricza Zsuzsanna igazgató az elismerés kapcsán arról beszélt, hogy egy nehéz és rendhagyó tanév után különösen jó érzés újra teljes mértékben jelen lenni a város életében. „*A Vajda nem csupán egy épület, hanem*

az emberek közössége” – fogalmazott. Külön öröm számukra, hogy az új tanévet már megújult iskolaépületben és korszerű tanműhellyel kezdhetik meg.

Polgármesteri elismerő oklevelet vehetett át **Medvei Ida Rozália**, a Barátság Nyugdíjas Klub elnöke. A közösségért végzett több évtizedes munkája, elkötelezettsége és szervezőereje méltán tette őt az elismerésre érdemesé. – *Ígérem, hogy továbbra is a közösségért fogok dolgozni, amíg az erőm, energiám engedi* – fogalmazott meghatottan a 80. születésnapját is ünneplő Medvei Ida. A hivatalos programok után a hagyományoknak megfelelően felszellték az ország tortáját, majd az ünneplés a **Bicske Szíve Parkban** folytatódott, ahol kora délutántól egészen késő éjszakáig érték egymást a programok. A családokat könyves játszóház, kézműves vásár, játszópark, íjászat és természetesen a gyerekek egyik nagy kedvence, a habparti várta. Az este további részében pedig kulturális és szórakoztató programok, jeles fellépőkkel tették teljessé a kicsik és nagyok Szent István királyhoz köthető ünnepét.

Vadkertí Adél: A golf az életem, az Exatlon pedig egy életre szóló kaland volt

Sokan az Exatlon Hungary idei évadából ismerték meg Vadkertí Adélt, pedig a kiváló golfozó és golfoktató már korábban is sikeres sportolói pályát tudhatott maga mögött. A Bicskén élő sportolóval gyermekkoráról, amerikai tanulmányairól, az Exatlon kihívásairól és jövőbeli terveiről beszélgettünk.

– Kevesen tudják, hogy Bicskén él.

Hogyan került a városba?

– Komáromban nőttem fel, ott élt a családom közel húsz évig. Édesanyám testnevelő tanár, édesapám pedig már régóta Bicskén dolgozott. Körülbelül négy éve döntöttek úgy a szüleim, hogy közelebb költöznek Budapesthez. Éppen akkor tértem haza az Egyesült Államokból, ahol golfösztöndíjjal öt évet töltöttem egyetemen, így én is velük költöztem Bicskére.

– Mikor lett a golf az élete része?

– Tíz-tizenegy éves lehettem, amikor apukám először kivitt a golfpályára. A testvéreimnek nem igazán tetszett, én viszont az első pillanattól beleszerettem. Megfogott a természet közelsége, az egyéni sport szépsége és az, hogy teljesen önállóan fejlődhettem benne. Már az első versenysorozatomat megnyertem, később magyar bajnoki címeket és Magyar Kupát is szereztem. Már gyerekként az volt a célom, hogy egyszer amerikai ösztöndíjjal tanulhassak tovább.

– Ma már oktatóként dolgozik.

Milyen érzés a pálya másik oldalán állni?

– Nagyon szeretem. Gyerekeket és felnőtteket egyaránt tanítok, és az a legfontosabb számomra, hogy megszeressék ezt a sportot. Néha persze fegyelmezni is kell őket, ilyenkor eszembe jut, hogy milyen sokat kaptunk mi is az edzőinktől. Szeretném továbbadni azt a lelkesedést, amit én is éreztem gyerekként.

– Idén az Exatlonban is láthattuk. Mi volt az első reakciója, amikor megkapta a felkérést?

– Őszintén szólva először megijedtem. Nem vagyok hozzászokva a csapatsporthoz, a sárhoz, a vízi akadályokhoz és a folyamatos kúszás-mászáshoz. Aztán arra jutottam, hogy pont azért kell belevágnom, mert ezek mind olyan dolgok voltak, amelyektől tartottam. Ez egy óriási lehetőség volt arra, hogy kilépjek a komfortzónámból.

– Milyen volt a versenyzők élete a kamerák mögött?

– Teljesen elszigetelődöttünk a külvilágtól. A telefonjainkat rögtön megérkezés után elvették, óránk sem lehetett, így néhány nap után már azt sem tudtuk, milyen nap vagy hány óra van. A napjárásából próbáltuk kitalálni az időt. A ruháinkat kézzel mostuk, együtt főztünk és takarítottunk – valóban együtt éltünk ebben az ember próbáló közel két hónapban.

– A családdal sem tarthatta a kapcsolatot?

– Egyáltalán nem. Sem telefon, sem internet nem volt. Később tudtam meg, hogy a családom és a barátaim végig nagyon izgultak értem. Én közben próbáltam kalandként megélni az egészet, bár természetesen hiányoztak.

– Egyéni sportolóként mennyire volt nehéz csapatban dolgozni?

– Ez volt talán az egyik legnagyobb kihívás. Szinte mindenki egyéni sportágból érkezett, ezért meg kellett tanulnunk alkalmazkodni egymáshoz. Voltak nehezebb időszakok, de rengeteget tanultunk egymástól.

– Sérülés is nehezítette a versenyt...

– Sajnos a harmadik héten komolyan megsérült a vállam, ami úgy tűnik, műtétet is igényel majd. Ennek ellenére végig küzdöttem, de amikor újra kiugrott, akkor már éreztem, hogy nem szeretném tovább kockáztatni az egészségemet.

– Azóta sokan felismerik.

Milyen kérdéseket kap a legtöbbször?

– Leginkább azt kérdezik, hogy valódi-e a verseny. Erre mindig azt mondom, hogy teljes mértékben. Pontosan az és úgy történt, amit a tévénézők látnak. Sokan érdeklődnek az iránt is, hogyan éltünk, mit ettünk, valóban nem volt-e nálunk telefon, vagy hogyan működött a közösségi médiamedia, miként voltunk meg nélküle. Ezek mind olyan kérdések, amelyekre szívesen válaszolok.

– Mit adott Vadkertí Adélnak az Exatlon?

– Rengeteg élményt és önismeretet. Talán a legnagyobb ajándék az volt, hogy teljesen kiszakadhattam a digitális világból. Nem volt telefon, nem volt folyamatos online jelenlét, csak a jelen pillanat és azok az emberek, akikkel együtt éltünk. Ma ez óriási érték.

– Ha újra hívnák, igent mondana?

– Ha a vállam rendbe jön, valószínűleg gondolkodás nélkül.

– A műsor a golfnak is nagyobb figyelmet hozott?

– Ez az egyik legjobb hozadéka az egésznek. Nagyon sokan kerestek meg azóta, hogy kipróbálnák a golfot vagy elhoznák a gyermekeiket. Ez számomra óriási öröm,

mert mindig is az volt a célom, hogy minél többen megismerjék ezt a fantasztikus sportot. A golfot hatévesen és nyolcvanévesen is ugyanúgy lehet élvezni.

– Mivel telt a nyár?

– Leginkább golfoktatással. Az alcsúti golfpályán dolgozom, ahol otthon érzem magam. Emellett videókat is készítek, hogy minél több emberhez eljusson a golf világa. Nem influenszer szeretnék lenni, inkább azt szeretném megmutatni, miért érdemes beleszeretni ebbe a sportba.

– Az ismertség a magánéletét is megváltoztatta?

– Rengeteg üzenetet kaptam ismeretlenektől. Nagyon sok kedves visszajelzés érkezett, és természetesen akadtak olyanok is, akik szerettek volna közelebről megismerni. Ez az ismertséggel együtt jár, de igyekszem a helyén kezelni.

Kezdődik a tanév az oktatási-nevelési intézményekben

A nyári szünet heteiben sem állt meg a munka Bicske oktatási és nevelési intézményeiben. Miközben a pedagógusok és az intézményvezetők a 2026/2027-es nevelési és tanév előkészítésén dolgoztak, az épületekben festések, átfogó korszerűsítések és beruházások zajlottak, hogy szeptember 1-jén rendezett és biztonságos környezet fogadja a gyermekeket.

A **Bicske Városi Óvoda és Kakas Tagóvodában** összesen 74 kisgyermek kezdi meg a nevelési évet. A székhelyintézményben 27 gyermek fogadására egy új kiscsoport indul, míg a Kakas Tagóvodában 47 kisgyermek számára két új kiscsoportot alakítanak ki. Emellett a német nemzetiségi, vegyes életkorú csoportok is fogadnak új kiscsoportosakat.

A nevelőtestületben történt némi mozgás a nyár folyamán. Élethelyzet-változások miatt hárman távoztak az intézményből, ugyanakkor négy új munkatárs érkezett a testületbe. A kisbábát váró óvónők helyettesítése folyamatosan megoldott, így a szakmai létszám stabilan biztosított a zavartalan tanévkezdéshez.

A nyári szünetben a gyermekek ügyeletét a székhelyintézmény biztosította, miközben a Kakas Tagóvodában nagyszabású infrastrukturális felújítási munkálatok zajlottak. Az épület egy része szeptember 1-jére már alkalmas lesz a gyermekek fogadására, ám a teljes felújítás az őszi időszakban is folytatódik. Annak érdekében, hogy minden gyermek a saját megszokott intézményében kezdhesse meg az évet és a nevelés folyamatossága se sérüljön, jelenleg egy korszerű konténeróvoda felállítása van folyamatban.

A **Bicskei Csokonai Vitéz Mihály Általános Iskolában** 40 első osztályos kisdíák ül be szeptemberben az iskolapadokba. A tantestület felkészülten és hiánytalanul várja az új tanév indulását, a nevelői létszámban nem történt jelentős változás.

A nyári szünet heteiben az épület szépítésére is sor került. Az alsó tagozaton három tantermet, a felső tagozaton két tantermet, emellett pedig a tornaöltözőt is kifestették. A munkálatok teljes egészében befejeződtek, így az iskola épülete hiánytalanul készen áll a diákok fogadására.

A **Vajda János Technikumban** 43 kilencedik évfolyamos tanuló kezdi meg tanulmányait a 2026/2027-es tanévben. A diákok logisztikai technikus, kereskedő és webáruházi technikus, közszolgálati technikus, valamint gépész technikus képzéseken folytathatják tanulmányukat. A fennmaradó szabad helyekre a későn döntő leendő kilencedikesek még most is beadhatják jelentkezésüket. Az oktatói létszám alapvetően állandó, a tantestület összetétele elsősorban

örömteli családi események, kisbábák érkezése miatt változik. Az intézmény energetikai korszerűsítése és az új gépészeti tanműhely kialakítása június végén sikeresen lezárult. A nyári visszaköltözést követően az elméleti oktatási terek teljesen elkészültek a szeptemberi kezdésre, a gépészeti tanműhely gépeinek és berendezéseinek beüzemelése pedig az őszi folyamán fejeződik be.

Az intézmény emellett továbbra is biztosítja az ingyenes, iskolarendszerű felnőttoktatást Bicskén és környékén. Folyamatosan várják a jelentkezőket a pénzügyi-számviteli ügyintéző, logisztikai technikus és kereskedelmi értékesítő képzésekre, az érettségi felkészítőre, valamint az ősszel induló felnőtt gépészeti szakoktatásra.

	Struccféle madár ↓	Éttermi választék ↓	Utca röviden ↓	Bicskei cég László ↓	Kettő együtt ↓		Horvát-olasz tenger →	
						2 ↓	vágó-szerszám ↓	
			Rövid eső →					
	1 ↓		Időmérő eszköz → Néma név↓					
Ottó közepen →			Mesebeli varázslény → Hézag ↓					
irányjelzés (...arra) → Vakmerő ↓				I.István kir. pogány neve →				
					A helyi technikum neve →			
Hangszer része (pl. hegedű) ↓	Kosztolányi karaktere ... Kornél →				Fohász → ...vár, közeli város ↓		Lopakodik ↓	Páros táblajáték ↓
			Humoros mondás, tréfa → Seb ↓			Vészjelzés kódja ↓	Kerti szerszám↓	
Koffein tartalmú ital →				Vár széle! ↓		Mocsári növény → Régiesen sír ↓		
Szaladni kezd! →				R				
Csíkos, éjszakai állat →								

Beküldési határidő: 2026. szeptember 20. A megfejtéseket személyesen nyitvatartási időben a Nagy Károly Városi Könyvtárba (2060 Bicske, Kisfaludy u. 29.), vagy ugyanerre a címre postai úton juttathatják el. A borítékra kérjük, írják rá a megfejtő nevét és elérhetőségét. Elektronikus úton a könyvtár olvasószolgálati címe: olvasoszolgalat@nkvk.hu küldhetik el. A helyes megfejtők között 3 darab ajándécsomagot sorsolunk ki. Az előző rejtvény helyes megfejtői közül kisorsolt 3 szerencsés: **Tuska István, Marton Istvánné és Járfás Éva.** Az ajándécsomagot a könyvtárban vehetik át az augusztus 24-ei újranyitás után.

Múlt havi lapszámunkban a keresztrejtvény helyes megfejtése **Endresz György és Magyar Sándor**, a magyar repüléstörténet ikonikus alakjai voltak, akik 1931-ben végrehajtották az első sikeres magyar óceánrepülést. A gép Bicske közelében, üzemanyaghiány miatt kényszerült földet érésre, így is 5770 kilométert megtéve rekordidő alatt. Hőstettükkel nemzetközi elismertséget és világhírt szereztek a magyar repülésnek.

Náluk minden vendég király, de a király is csak egy vendég

A Korona Pizzafaló Étterem 3 évtizede meghatározó pontja Bicske városának. Túléltek gazdasági válságot, járványt, sőt még azt is, hogy az étterem egy elektromos hibának köszönhetően majdnem teljesen megsemmisült. A bicskeiek kedves találkozóhelyéről, megannyi családi rendezvény helyszínéről Monos Ádám István tulajdonossal beszélgettünk.

– Édesapja 30 évvel ezelőtt alapította az éttermet.

Milyen indítatásból vágott bele első generációs vendéglátóként ebbe a projektbe?

– Édesapámnak volt egy álma: olyan helyet szeretett volna létrehozni, ahol az emberek összegyűlhetnek. Kezdetben még az sem körvonalazódott, hogy étterem, kocsma, vagy aquapark lesz belőle, egy dolog azonban biztos volt: vendégül szeretett volna látni. Maradandót és újat akart alkotni és akkoriban itthon még egyáltalán nem volt elterjedt a pizzéria kultúrája, ő pedig a barátjával Olaszországból hozta magával ennek az ötletét, hangulatát és formálta a saját képére. Az én csatlakozásom viszont nem volt ennyire egyértelmű, noha vendéglátóipari szakközépiskolába jártam, ami 14 évesen kézenfekvő választásnak tűnt. Akkor még fogalmam sem volt arról, hogy pontosan mi szeretnék lenni, így meg legalább volt egy szakma a kezemben. Az iskola elvégzése után eljött az a pont, amikor munkába kellett állni. Apu nagyon egyszerűen fogalmazott: „Ha nincs más ötleted, hétfőn várlak.”

A családi vállalkozások örököseit sokszor megbélyegzik azzal, hogy minden az ölükbe hullott. Én viszont ténylegesen végig jártam a ranglétrát. Rengeteg esküvőn, bálon, rendezvényen talpaltam hajnalig felszolgálóként. Mindig odaálltam, ahol éppen szükség volt rám. Később pedig több éven keresztül az ételkiszállításban tevékenykedtem. Én itt tanultam meg igazán, hogy mi is a munka, és mit jelent a vendéglátás. Pedig mindig előttem állt a választás lehetősége. Soha nem voltam rákényszerítve arra, hogy itt és ezt csináljam.

– Ritka, hogy egy étterem 3 évtizeden keresztül fenn tud maradni. Mi a titok? Hogyan éltek túl az elmúlt

30 évet, a járványokat, a válságokat?

– Nincs titok. Vagy talán éppen ez a titok. Ha mégis meg kellene neveznem valamit, akkor elsősorban édesapám agilitását mondanám. Ő mindig az álmát kergette és ebből valahogyan végtelen energia fakadt. A habitusából adódóan kihívásnak tekintette és szerette megoldani az akár kétségbeejtőnek tűnő helyzeteket is. Nagyon hamar felismerte, hogy egy vállalkozásnak több lábon kell állnia és folyamatosan fejlődnie kell. Ennek megfelelően az étterem is folyamatosan épült és változott – fizikailag, technikailag és műszakilag egyaránt. De a külső és belső fejlesztések mit sem értek volna a mindenkorai csapat nélkül. A közel három évtized alatt olyan emberek tartoztak és tartoznak jelenleg is az étteremhez, akikre mindig lehetett számítani. A nálunk dolgozó munkatársak a motorjai ennek az egésznek. Talán ennek is köszönhető, hogy bármi történt körülöttünk, a munka soha nem állt meg. Pedig nehézségből volt bőven. Teljesen különböző helyzetekkel kellett szembenéznünk a három évtized során, a világgazdasági válságtól kezdve, a munkaerőhiányon át a Covid-járványig. Az egyik legnagyobb vízváltástó azonban egyértelműen az volt, amikor egy műszaki hiba miatt kigyulladt az étterem. Nagyon kevésen múlt, hogy ne vesszen oda egy egész élet munkája. A bicskei tűzoltók szakszerű és rendkívül gyors reagálásának köszönhető, hogy az étterem története akkor nem ért véget.

– Miben változott az étterem az első 30 évben?

Kellett-e változni, hogy az új ízleknek megfeleljenek, kellett-e kompromisszumokat kötni?

Az étterem gyakorlatilag a nyitás óta folyamatosan változik, épül, bővül és fejlődik. Kezdetben csak a pizzéria része létezett, majd egy nagyteremmel, később különteremmel és ezzel egy időben terasszal, több évre rá pedig sokkal nagyobb és korszerűbb konyhával is bővültünk. A hagyományos, közkedvelt fogások mellett idővel egyre nagyobb teret kapott a nemzetközi konyha

és a street food ételek is. Mindig igyekeztünk haladni a korrallal úgy, hogy közben megmaradjunk „Pizzafalónak”. És hogy kellett-e kompromisszumokat kötni? Persze. Azt gondolom, maga a vállalkozás és különösen a vendéglátás önmagában egy nagy kompromisszum.

– Bicskét is elérte a gyorséttermeláz, ez mennyire befolyásolja ez az önök üzletét?

– Természetesen befolyásolja. Az egészséges piaci versenyt alapvetően motiválónak tartom, ugyanakkor a vendéglátáson belül semmiképpen sem említeném egy lapon a gyorséttermeket a hagyományos struktúrájú éttermekkel. Teljesen más kultúrát képvisel mind a kettő, ezért nem tekintem őket egymás közvetlen riválisainak. Kétségtelen, hogy gyorsul a világ, és vannak élethelyzetek, amikor a gyorséttermeknek igenis megvan a szerepük, ugyanakkor éppen emiatt van még mindig létjogosultsága annak a hagyományos vendéglátásnak is, amit mi képvisünk: egy olyan étteremnek, ahol még abrosz és friss virág van az asztalon, ahol bőrkötésű étlapból választják ki az ételt, ahol a személyzet a keresztnévén szólítja a törzsvendégeinket és fordítva. Szerintem ennek ma különösen nagy értéke van.

– Mit jelent önöknek Bicske, illetve visszajelzésekből levonva, mit jelent a bicskeieknek a Korona Pizzafaló?

Bicske számunkra jóval több annál a városnál, ahol az étterem működik. Ez az a közeg, ahol a Pizzafaló otthonra talált és gyökeret eresztett. Tulajdonképpen élettörténeteket kísérvünk végig, családok osztják meg velünk az ünnepeiket, a fontos pillanataikat, generációk nőnek fel velünk együtt.

– Van olyan vendégük, aki már 30 éve jár az étterembe? Megfordultak itt ismertebb emberek is?

Amikor azt mondom, hogy generációk kísérték végig velünk ezt a harminc évet, az nem nagyotmondás. Ez ténylegesen így van. Sok vendégünk hosszú évek, akár évtizedek óta rendszeresen jár hozzánk, amiért nagyon hálásak vagyunk. Talán ennél nagyobb visszaigazolás nem is kell egy étterem számára. Hogy voltak-e híres vendégeink? Erre talán Fater egyik kedvenc mondása adja a legjobb választ: „Nálunk minden vendég király, de a király is csak egy vendég.”

– Hogyan látják a következő 30 évet?

– Azt gondolom, soha nem változott még olyan ütemben a világ, mint napjainkban. Ez természetesen hatással van mindenre és mindenre, így a vendéglátásra is, ebben azonban nem szeretnék túlságosan elveszni. Nekünk az a feladatunk, hogy a fókuszot továbbra is az éttermen, a vendégeinken és azon az értékrenden tartassuk, amit képvisünk. A világ változni fog, nekünk pedig alkalmazkodnunk kell hozzá, ahogyan az elmúlt időszakban is tettük. De amíg van igény erre a fajta vendéglátásra, addig itt leszünk. Legyen az még 10, 30 vagy akár 60 év.

Mindenkinek egyedi története van – Ignéczi Boglárka a női örökségről

*Telt ház várta Ignéczi Boglárkát, a Nők Háza programso-
rozat legutóbbi vendégét a Fiatalok Házában. A coach és
családállító vezető a transzgenerációs örökségről, azon be-
lül is a női mintákról, öröklött történetekről és az ezekből
fakadó elakadásokról beszélt. Többek között arról kérdez-
tük, hogy mi köti Bicskéhez, és miért lehetnek egyszerre
meghökkenők és izgalmasak a családállítás apró figurái.*

*– Coach és családállító vezető. Jelenleg holisztikus váran-
dóskísérőnek és szülésfelkészítőnek, illetve nőjoga-okta-
tónak tanul. Ez nem feltétlenül az a szakma, amelyről egy
gyerek azt mondja: „ha nagy leszek, családállító leszek”.
Önnél hogyan kezdődött?*

– Nagyon nehéz gyerekkorból jövök, és az életem során
sok elakadással találkoztam. Volt egy súlyos betegségem
is, és tulajdonképpen ez indított el a holisztikus világ felé.
Elkezdtem más szemmel nézni az egészségre. Természe-
tesen hiszek az egészségügy fontosságában, de vallom,
hogy akkor vagyunk igazán egészségesek, ha mentálisan,
lelkileg és fizikailag is rendben vagyunk. Én ezt próbálok
képviseelni a munkám során is.

– Vagyis a saját történetéből is merített?

– Rengeteget. Megtapasztaltam, hogy vannak olyan élet-
helyzetek és elakadások, amelyekkel nem mindig van lehe-
tőségünk mélyen foglalkozni. Az egészségügyben érthető
módon elsősorban a testi problémák kerülnek fókuszba,
miközben sokszor érdemes megnézni azt is, mi történik
bennünk lelkileg. Én ebben szeretnék segítséget nyújtani
azoknak, akik hozzám fordulnak.

*– A családállítás sokak számára még mindig egy kicsit
misztikus terület. Ha egy barátnője megkérdezné, hogy
„Bogi, de mégis mit csinálsz?”, hogyan magyarázná el neki?*

– Talán úgy, hogy segítünk ránézni olyan családi dinami-
kákra és kapcsolódásokra, amelyek hatással lehetnek
ránk, akár úgy is, hogy ezeknek nem vagyunk tudatában.
Van csoportos és egyéni családállítás. Egyéni alkalmakon
például kis bábukat használunk, amelyekkel megjelenítjük
a családi kapcsolatokat. És itt jön az igazán érdekes rész:
egyáltalán nem mindegy, hogy a bábukat hogyan helyezzük
el egymáshoz képest.

– Tehát ezek a kis bábuk nem egyszerűen dekorációk?

– Egyáltalán nem! Nagyon fontos szerepük van. Megmutat-
hatják például, hogyan érzékelünk bizonyos kapcsolatokat,
milyen távolságokat vagy kötődéseket élünk meg. A bábu-
kat lehet mozgatni, hajlítani, különböző pozíciókba helyez-
ni, és ezekből sok mindenre rá lehet látni.

– És mi történik egy csoportos családállításban?

– Ott vannak a képviselők, valamint a témahozó. Utóbbi kí-
vülről szemléli azt, ami történik, és ez sokszor önmagában
hoz olyan felismeréseket, amelyek segíthetnek az elakadás
feldolgozásában. A képviselőknél pedig különböző testér-
zetek is megjelenhetnek.

– Miféle testérzetek?

– Lehet például fejfájás, hányinger, különböző érzelmi re-
akciók, akár szexuális vonzalom is. Ezek a folyamat végén
abbamaradnak. Az egésznek az a lényege, hogy felszínre
kerülhessen valami, amire korábban talán nem láttunk rá.

– A mai előadás témája különösen izgalmas:

*a női örökség. Mit cipelhetnek magukkal a hölgyek úgy,
hogy közben azt hiszik, teljesen a saját történetüket élik?*

– Családi mintákat, működéseket, kimondatlan története-
ket, félelmeket, elakadásokat. Sokszor éppen az a legér-
dekesebb, amikor felismerjük, hogy egy érzés vagy reakció
nem feltétlenül csak rólunk szól. A transzgenerációs szem-
léletben azt vizsgáljuk, milyen hatással lehetnek ránk az
előző generációk történetei. És szerintem ez az egyik leg-
fontosabb dolog: a felismerés. Ha már rálátunk valamire,
akkor lehetőségünk nyílik arra is, hogy másképpen viszo-
nyuljunk hozzá.

– Hogyan került éppen Bicskére?

– Házasság révén! Most lesz az esküvőm, a vőlegényem
pedig itt nevelkedett. Így kötődöm Bicskéhez. Reményeim
szerint hamarosan én is igazi bicskei leszek, mert tervez-
zük, hogy hazaköltözünk. Nagyon szeretnénk létrehozni
egy elvonuló központot, ahol csoportos családállítások,
jógaórák és különböző holisztikus programok kaphatnának
helyet. Jó lenne egy olyan helyet teremteni, ahová az embe-
rek megérkezhetnek, lelassulhatnak, és egy kicsit magukra
is figyelhetnek. Ez egyelőre még vízió és terv, de közösen

Bicskei világsiker – a Dunszt sárgabarack- lekvárját a világ élvonalába kóstolták

*A háromcsillagos jelző kapcsán leggyakrabban szál-
láshelyre gondolunk. A bicskei Dunszt csapatának
azonban idén egészen mást jelent: a sárgabarack-
lekvárjuk kapott három csillagot – méghozzá a vi-
lág egyik legrangosabb élelmiszeripari versenyén.*

A **Great Taste Awards 2026** az a megmérettetés, ahol na-
gyon nehéz begyűjteni néhány csillagot. A brit **Guild of
Fine Food** által 1994-ben alapított verseny mára a gaszt-
ronómia egyik legnagyobb és legismertebb nemzetközi
seregszemléje. Idén közel 15 500 termék érkezett a világ
minden tájáról, hogy megmutassa, mit tud. Mindennek el-
bírálása vakteszt alapján történt. Nincs márkanév, nincs
csomagolás, nincs reklám. A zsűri egyszerűen megkós-
tolja, és eldönti, mit tud az adott étel vagy ital. Idén több
mint 500 szakértő mondott véleményt a nevezett termé-
kekről. És bizony nem mindenki távozott csillaggal.

– A nevezések körülbelül 40 százaléka kapott legalább egy
csillagot, három csillagot viszont a mezőny kevesebb mint
1,9 százaléka érdemelt ki. A Dunszt sárgabaracklekvárja kö-
zöttük van. A háromcsillagos minősítés a Great Taste rend-
szerében a legmagasabb szintű szakmai visszajelzés: azt
jelent, hogy a zsűri az ízt, az alapanyagokat, a minőséget
és az elkészítés színvonalát is kiemelkedőnek találta – árul-
ták el a tulajdonosok **Eigner Kata és Marosán Norbert**.
Magyarul: a sárgabaracklekvár átment a világ egyik leg-
szigorúbb „kóstolóvizsgáján”. Nem is akárhogy.

A **Dunszt** csapata számára a siker különösen fontos azért
is, mert egy magyar kézműves termékkel, Magyarorszá-
got képviselve sikerült a nemzetközi élmezőnybe kerülni.
Ez a három csillag egyben az évek alatt felépített minő-
ség visszaigazolása is: jó alapanyagok, valódi ízek, kéz-

nagyon hiszünk benne. Jelenleg Németországban élünk, de
Bicskéhez egyre erősebben kötődünk.

– A közönség már nagyon várta az előadását...

– Igen, és ennek nagyon örülök. Nagy megtiszteltetés, hogy
ennyien kíváncsiak a témára. Remélem, mindenki visz majd
haza magával legalább egy gondolatot, egy felismerést,
amin aztán még egy kicsit el lehet időzni. Mert mindenkinek
van egy saját, egyedi története. És néha az a legnagyobb
lépés, ha végre kíváncsiak leszünk rá.

műves gondosság és szakmai igényesség – nagyjából ez
a recept, amit **Eigner Kata** követ a kezdetek óta.

És ha már ilyen jól sikerült a lekvár, a Dunszt másik ter-
méke sem akart lemaradni. A levendulaszörp ugyancsak
elismerést kapott a Great Taste Awardson: egy csillaggal
jutalmazták. A szakmai zsűri szerint a szörp kiemelkedik
az átlagos termékek közül, minőségi és ízletes.

Így a Dunszt idén összesen négy csillaggal térhetett haza
a világ egyik legnagyobb élelmiszeripari versenyéről. Egy
ilyen eredmény után lehet szerényen azt mondani: „mi
csak tesszük a dolgunkat”. De azért valljuk be: amikor
egy magyar kézműves sárgabaracklekvár a világ közel
15 500 nevezett terméke közül a legjobbak közé kerül,
arra igenis érdemes büszkének lenni. Három csillag ide
vagy oda, azért a lekvárt továbbra is nyugodtan kenhetjük
kenyérre. Csak mostantól egy kicsit büszkébben...

Történesek

Bicskei táncosok hódították meg az Adriát

A tengerparton sok minden természetesnek tűnik. A nap-sütés, a sós víz, a fagyí, a strandpapucs – és néhány napra még az is, hogy magyar néptáncosok ropják a horvát tengerparton. Augusztus 6. és 9. között ugyanis Crikvenica adott otthont a XI. „Summer in Adria” Nemzetközi Fesztiválnak, ahol Bicskét tizenkét tehetséges gyermek képviselte.

A **Mayer Néptáncműhely** tizenhat fős delegációval érkezett: a tizenkét fiatal mellett négy kísérő gondoskodott arról, hogy mindenki időben ott legyen, ahol lennie kell – és vélhetően arról is, hogy a néptáncosok a nagy melegben ne csak a színpadon pörögjenek. A fesztivál igazi nemzetközi kavalkádot hozott, hiszen cseh, bolgár, lengyel és olasz együttesek mellett Magyarországot két csoport, a bicskei fiatalok és a **Hosszúpályi Margaréta Néptáncgyűttes** képviselte. De ez a nemzeti különbözőség csak addig tartott, ameddig meg nem szólalt a zene – onnantól mindenki egy nyelvet beszélt, a táncét.

A fesztivál egyik legfontosabb célja éppen az volt, hogy miközben a fiatalok megmutatják saját kulturális értékeiket, aközben megismerhetik más országok hagyományait is. A színpadon tehát nem egyszerűen koreográfiák, hanem kultúrák találkoztak. A bicskei gyerekek pedig igazolták, hogy a magyar néptánc a tengerparton is otthonosan mozog, magában hordozva a hagyományt, a fegyelmet, a virtust, az örömet és az összetartozást. Persze egy ilyen út nem csak a fellépésről szól. A próbák és a színpadi szereplések mellett új barátságok születtek, más országok fiataljaival ismerkedtek, és jutott idő arra is, ami egy horvátországi nyári fesztiválon egyszerűen nélkülözhetetlen: tengerben fürdeni, nevetni, élményeket gyűjteni.

A Mayer Néptáncműhely jóvoltából Bicske neve most nem egy hivatalos konferencián vagy tárgyalóasztal mellett hangzott el, hanem egy nemzetközi folklórfesztivál színpadán. **Valljuk be: ennél vidámabb városmarketinget nehéz lenne kitalálni.** A bicskei táncosok megtapasztalhatták bebizonyították, hogy a magyar népzene, a magyar néptánc a tengerparton is a legnépszerűbb.

Aki pedig szeretne e kiváló csapat tagja lenni, közösségi élményeket átélni, jó hangulatban táncokat tanulni, netán fesztiválokon fellépni, azt várják szeptembertől a **Fiatalok Házában**, ahol az első „tanulási” hónap ingyenes.

Történesek

95 éves a hőstett

Kilencvenöt évvel ezelőtt olyan repülést hajtott végre két bátor magyar, amelyre ma is büszkén emlékezhetünk. **Endresz György és Magyar Sándor** 1931-ben átrepülték az Atlanti-óceánt, és bár eredeti úti céljukat, a mátyásföldi repülőteret már nem érthették el, Bicske és Felcsút határában értek földet. A jeles évfordulóról idén is megemlékeztek a történelmi helyszínen.

A magyar óceánrepülés 95. évfordulóján a kényszerleszállás helyén álló emlékkőnél gyűltek össze az emlékezők, hogy felidézzék a magyar repüléstörténet egyik legismertebb vállalkozását. 1931. július 16-án **Endresz György pilóta és Magyar Sándor navigátor** a **Justice for Hungary, azaz „Igazságot Magyarországnak”** nevű repülőgéppel átrepülte az Atlanti-óceánt. A vállalkozás akkoriban nemcsak repüléstörténeti és sportteljesítménynek számított, hanem az egész világ figyelmét Magyarországra irányította. Az óceánátrepülők végül üzemanyagihiány miatt nem tudtak eljutni Budapestig és a géppel kényszerleszállást hajtottak végre. A két pilóta épségben megúsza a landolást, teljesítményük pedig örökre bekerült a történelembe.

A jubileumi rendezvényre írt üzenetében **Bálint Istvánné**, Bicske polgármestere köszöntötte az emlékezőket és kiemelte, hogy Bicske különleges helyzetben van, hiszen a település neve egy világraszóló magyar teljesítménnyel kapcsolódott össze. A történet napjainknak szóló legfontosabb üzeneteként pedig az összefogást és a kitartást említette: a nagy eredmények mögött mindig ott van a közösség ereje, az együttműködés és az egymásba vetett bizalom.

Az ünnepségen részt vett a 95 éves **Jávor Géza**, a bicskei **Magyar Sándor Repülőegyesület** elnöke is. A jubileum számára különösen személyes jelentőségű, hiszen – mint elmondta – 1931-ben született, éppen abban az évben, amikor a két magyar óceánrepülő végrehajtotta történelmi útját. **Arlett Tamás**, a komáromi **Endresz-csoport** vezetője az óceánrepülés történelmi jelentőségét méltatta, és arról is beszélt, hogy az elmúlt évtizedekben milyen sokan dolgoztak azért, hogy Endresz György és Magyar Sándor emléke

fennmaradjon. Könyvek, kiállítások, filmek és emlékművek készültek, és a szervezők a következő években is folytatni szeretnék ezt a munkát.

– A 95. évforduló egyben már a századik évforduló előkészítésének kezdetét is jelenti. A tervek között szerepel egy emlékbizottság létrehozása, az óceánrepülés emlékének állandó kiállítással történő bemutatása, a repülőgép méretarányos másának elkészítése, könyvek és emlékkiadványok megjelentetése, valamint új emléktáblák és közterületi elnevezések létrehozása – sorolta a következő öt esztendő feladatait. A történelmi helyszínen ezúttal is ugyanaz az üzenet fogalmazódott meg, amely 95 évvel ezelőtt a repülőgép nevében is ott volt: legyen bátorságunk tenni is azért, hogy az álmok valóra váljanak!

Egy ötletből bajnokság, a bajnokságból pedig közösségi esemény lett

A Bicske Szíve Park új műfüves pályáján egy egyszerű tornából rendszeres bajnokság és különleges közösségi program született. **Molnár Norbert**, az egyik főszervező szerint a cél nem csupán a futball volt, hanem az is, hogy a sport összehozza a játékosokat, a családokat és a gyerekeket.

Amikor a Bicskei Napok rendezvénysorozata zajlott a **Bicske Szíve Parkban**, akkor jött az ötlet, hogy az új műfüves pályán szervezni kellene egy labdarúgó tornát is – idézi fel a kiindulást **Molnár Norbert**. Végül tizenegy csapat jelentkezett, rengetegen sportoltak, sokan nézték a mérkőzéseket, és a végén egyértelművé vált: jó lenne ebből valami rendszereset csinálni.

Innen jött az ötlet, hogy legyen egy évközi bajnokság. Nyolc csapat nevezett, keddenként és csütörtökönként játszottak, esténként négy-négy mérkőzéssel. Nagyon jó hangulat mellett az is kiderült, hogy nemcsak a játékosok, hanem a családok és a gyerekek is érdeklődnek. Meglepően sok gyerek ment ki a meccsre, volt, hogy tíz-tizenkét év körüli srácok érkeztek biciklivel, hogy végignézzék a mérkőzéseket.

Szerencsére **Bicske Város Önkormányzata** – mint minden értékes, közösségteremtő ötlet kapcsán – a kezdeményezés mellé állt, és támogatta a megvalósítást.

A nyári tornát is nagyon jó érzésekkel zárták. Összességében minden rendben zajlott, egyetlen játékos sérült meg, akinek ezúton is mielőbbi jobbúlást kíván a főszervező, abban a reményben, hogy hamar felépül, és minél előbb újra pályára léphet.

Mivel jól sikerült a bajnokság, szeretnénk volna, ha az eredményhirdetés sem egyszerű díjátadó, hanem egy különleges esemény lesz. Sikerült elérni, hogy eljöjjön a magyar kispályás válogatott, és megmérkőzzön a bajnokcsapattal. Emellett összeállítottunk egy All Star csapatot is a torna legjobb játékosából, és ők is pályára léptek a válogatott ellen. Átadtuk a díjakat az első három helyezettnek, kihirdettük a gólkirályt, a legjobb játékost és a legjobb kapust, valamint Fair Play-díjat is adtunk – avatott az augusztus közepi esemény részleteibe Molnár Norbert.

A gyerekeket is mindenképpen szeretnék volna bevonni. A gála az ő mérkőzésükkel indult, később pedig büntető-

rúgó- és dekázóversenyt is szerveztek nekik. Az volt a cél, hogy ne csak nézzék a nagyokat, hanem ők is részesei legyenek az eseménynek. Fontos, hogy lássák: a sportnak több formája van, és ha kedvet kapnak hozzá, akkor ők is megtalálhatják benne a helyüket.

A közösségi élményhez az is hozzátartozott, hogy legyen mivel megkínálni az embereket. A **Bicskei Nimród Vadász-társaság** vaddisznóhúst ajánlott fel, és az abból készült vadpörkölt nagyjából 150-200 ember éhségét csillapította. **Takács József** szervezőtárs pedig a hangosításban és a mérkőzések felkonferálásában segített.

Most az a legfontosabb, hogy ez ne egyszeri esemény legyen. Az első torna után már láttuk, hogy van rá igény, az évközi bajnokság pedig ezt csak megerősítette és már mindenki a folytatást várja – vetítette előre a jövőt a főszervező.

Két ember, két cél, egy közös teljesítés

Két bicskei ember, egy férfi és egy nő, két különböző történet és két egészen más motiváció. Másképp készülnek, mást keresnek benne, de abban egyetértenek: nem az időeredmény a legfontosabb, hanem maga a teljesítés és az élmény.

Szabó Florentin Bercel: „A kihívásból hagyomány lett”

„Az idei volt a negyedik alkalom, hogy átúsztam a Balatont. Az elsőnél igazából az volt bennem, hogy meg tudom-e csinálni. Hat éve vízilabdázom, úgyhogy kíváncsi voltam, hogy egy ilyen hosszú távot végig tudok-e úszni. A vízilabda sokat segített, bár nyílt vízben hosszú távot úszni egy kicsit más. Az első azonban simán ment, és onnantól a többi már nagyjából magától jött. Szeretnék még sokat úszni, úgyhogy ez mostanra inkább egy megszokott nyári program lett.

Év közben jártam vízilabdázni és úszni, de a nyári szünetben most egyáltalán nem jutottam el, mert dolgoztam. Tavaly például heti kétszer jártam edzeni a vakáció alatt, az volt akkor a felkészülés. Most ehhez képest lett jobb az időm, ami azért jó érzés. Pedig inkább az a fontos, hogy megcsináljam, nem feltétlenül az, hogy mindenáron még gyorsabban teljesítsem.

Az úszók tömege nekem inkább egy kicsit hátrány. Végig gyorsúszásban mentem, és úgy éreztem, hogy jóval gyorsabban úszom a többiekénél, ezért kerülgetnem kellett az embereket, akik közül sokan mellúszásban haladtak. Persze megvan a jó oldala is annak, hogy ennyien vagyunk együtt, hiszen ha bármi történik, mindig akad valaki a közelben, aki megpróbál segíteni.

A hétköznapiakban egyébként faipari technikusnak, asztalosnak tanuló. A Balaton-átúszás pedig mostanra tényleg egy olyan nyári program lett, amit már természetesen illeszt be a nyárba. Ha már egyszer elkezdtem, szeretném még nagyon sokszor megcsinálni.

Szigeti Noémi Johanna: „Ez nekem mentális utazás”

Mindig nagyon vízi lény voltam. A szüleim azt mondták, hogy a lábamat általában többet látták a vízből, mint a fejemet. Már egészen kicsi koromban álmództam arról, hogy egyszer átúszom a Balatont, de ez sokáig távolinak tűnt. Aztán eltört három csont a bokámban, és a gyógyuláshoz uszodabérletet kaptam. Ez nagyon sokat segített a lábamnak, én pedig közben felfedeztem, hogy könnyedén leúszom több kilométert is. Rájöttem, hogy ez nekem nemcsak fizikailag, hanem lelkiileg is nagyon jó. Jól tűröm a monotóniát, és úszás közben teljesen el tudok mélyülni a gondolataimban, ez tulajdonképpen egy filozófiai, mentális utazás. A családom is biztalt, hogy próbáljam meg.

Az első Balaton-átúszásom négy éve nem sikerült, de nem hagytam annyiban. Még azon a nyáron elindultam a Tisza-tó átúszásán, majd egy háromkilométeres nyíltvízi versenyen is. Ezek segítettek abban, hogy fejben is felkészüljek. A következő évben újra nekimentem a Balatonnak. Akkor már tudtam, hogy amíg az egészségem engedi, minden évben el fogok jönni, mert ez nekem szerelem. Imádom a Balatont, a színét, a hangulatát, és szinte úgy tekintek rá, mintha személyisége lenne. Nekem ez minden percével élmény: a víz, az emberek, a hangulat. Lehet, hogy a bicskei úszók közül nekem van a legrosszabb időm, de talán az enyém a legtöbb élmény is. Külön öröm volt az is, hogy az úszásommal egy másik ember gyógyulását támogathattam, és csodálatos, hogy ez az esemény összekapcsolja a kis családomat. Izgatottan várnak a parton, és mindig meghatódom, amikor meglátom őket.

Pom Pom-tól a csillagokig

Van, ahol a nyári szünet alatt egyszerűen csak telnek a napok. A Nagy Károly Városi Könyvtárban viszont két héten át Pom Pom, Gombóc Artúr, Radírpók, Csillagos Géza és még ki tudja, hány mesebeli figura gondoskodott arról, hogy egy perc se teljen unalmasan.

Ahogy 40 éve mindig, idén is megrendezték a **Cimborák Táborát**: két turnusban összesen 88 kisgyerek kalandozott a könyvtárosok segítségével és bizonyították, hogy a könyvtár nem csak a könyvek otthona, hiszen itt a meséből játék lesz, a történetekből kaland, a könyvekből pedig olyan élmény, amelyet a gyerekek még sokáig magukkal visznek.

Az első héten **Csukás István** mesevilágáé volt a főszerep. A „**Pom Pom és barátai**” tábor 44 kis cimborával indult, akik rögtön saját tábori póló készítésével hangolódtak a hétre. Ezután jöhettek az ügyességi játékok, kézműveskedés és persze a meséből jól ismert szereplők. **Gombóc Artúr** például Afrikába indult volna, csak éppen nem fért fel a vonatra. A cimborák természetesen nem hagyhatták magára.

Másnap **Radírpók** okozott némi galibát Bicskén, így a gyerekekre várt a nemes feladat, hogy rendet tegyenek utána. A mesebeli küldetések mellett szabadulószoza, faismereti séta és rengeteg közös játék is várta őket. A hét egyik nagy eseménye a győri kirándulás volt. A gyerekek meglátogatták az állatkertet, ahol Gombóc Artúr távoli barátaival is találkozhattak, sőt az időjárás is megengedte, hogy sárkányhajóba szálljanak. A mozgalmas hetet természetesen nem is lehetett volna mással lezárni, mint egy nagy közös bulival.

A második héten nem hétköznapi kalandra indultak a cimborák, egyenesen a csillagok közé merészkedtek. „**A csillagvizsgáló titka - Varázslatos utazás a csillagok világában**” lett a második turnus témája, amelynek középpontjában a legújabb bicskei mesekönyv, **Podrácz-Gabák Juli és Trnovszky Gabriella** munkája állt. A gyerekek megismerkedtek a történet szereplőivel, bolygók között kalandoztak, csillagokat és holdakat készítettek, csillagsütit sütöttek, sőt még a csillaglégzést is megtanulták. A könyvtár néhány napra valóságos úrállomássá változott. A gyerekek csapatokat alakítottak, kendőket festettek, távcsöveket barkácsoltak, az olvasóteremben pedig a csillagászatról, az űrkutatásról és a világegyetemről szóló könyvekkel ismerkedtek. A legnagyobb barkácsprojekt a **bicskei csillagbusz** volt. Dobozokból, festékből, némi kézügyességgel és annál több gyermeki fantáziával megszületett az a jármű, amely – legalábbis a tábor ideje alatt – képes volt a bolygók között közlekedni. Természetesen kék-sárga színt kapott, ahogy az egy bicskei járműnek dukál.

A kalandokból nem maradhatott ki az igazi csillagvizsgáló sem. A cimborák Bicske történetének nyomába eredtek, majd Bakonybélbe utaztak, ahol planetáriumban ismerkedhettek tovább az univerzum titkaival. A kirándulás során a **Magas-Bakony** és a **Gerence-patak völgye** is tartogatott élményeket. A hét végére aztán a Tejút is megtelt játékos feladatokkal, csillagközi akadálypályákkal és furfangos próbákkal. A kaland végén pedig Csillagos Géza mindenkit felültetett a csillagbuszra, amely napfelkeltekor indult és csillaghulláskor érkezett meg. A **Cimborák Tábor** tehát idén is megmutatta: a nyár lehet játék, a játék lehet tanulás, a tanulás pedig lehet igazi kaland. Jövőre veletek ugyanitt!

Ismét újabb fiatal bicskei lakosok és családjaik részére kerültek átadásra a baba-mama csomagok.

Esküvők

Július 4. Boros Árpád Tibor és Györfy Alexandra
Július 25. Csányi Martin és Kovács Boglárka Flóra

Bicskei újszülötteink június-július hónapban

Komáromi Szonja, szül.: 2026. 06. 12.
Olti Luca Zoja, szül.: 2026. 07. 13.
VOLTNER JÁZMIN, szül.: 2026. 07. 15.
HORVÁTH PÉTER, szül.: 2026. 07. 29.
KIRIPOLSZKI MÁTYÁS, szül.: 2026. 07. 30.

Hivatalok

Bicskei Polgármesteri Hivatal

Bicske, Hősök tere 4.
+36 22 565 464

Bicskei Járási Hivatal

Bicske, Szent István út 7-11.
+36 22 566 300

Kultúra

Bicskei Egységes

Művelődési

Központ és Könyvtár

Petőfi Művelődési Központ

Bicske, Kossuth tér 20.

+36 22 951 299;

+36 20 430 7770

Nagy Károly Városi Könyvtár

Bicske, Kisfaludy u. 29.

+36 22 565 115

Gazdasági és szociális intézmények

Egyesített Családsegítő és Gondozási Központ –

Kapcsolat Köpont

Bicske, Ady Endre u. 1.

+36 22 412 367

Bölcsődei Szakmai Egység

Bicske, Ady Endre utca 17.

+36 22 950 324

Család- és Gyermejjóléti Szolgálat Szakmai Egység

Bicske, Ady Endre utca 1.

+36 22 412 367

Család- és Gyermejjóléti Központ Szakmai Egység

2060 Bicske,

Ady Endre utca 2.

+36 22 952 791

Védőnői Szakmai Egység

iskolavédőnői ellátás

2060 Bicske, Kossuth tér 17.

Gondozási Központ

Szakmai Egység

Bicske, Szent István út 124.

+36 22 950 175

Pedagógiai Szakszolgálat

Bicske, Kisfaludy u. 50.

+36 22 350 948

Nyitvatartás: H-P: 8-11 óra

Bicskei Gazdasági Szervezet

Bicske, Kossuth utca 60-62.

+36 22 565 285

Új Esély Központ Bicske

Bicske, Aradi vértanúk u. 18.

+36 70 668 5165

Nyitvatartás: minden nap

7:00-19:30

Gyepmesteri feladatok:

Tuncsik József

+36 20 972 8231

Kincses Imre +36 70 626 7378

Egészségügy

Bicskei Egészségügyi Központ

Bicske, Kossuth tér 17.

+36 22 567 520

Hétfőtől péntekig: 7 órától
rendelési időtől függően

Gyermeorvosok

Dr. Hadnagy Réka

+36 22 567 561

Rendelési idő:

H: 8-11 óra

K, Cs: 13-16 óra

Sz: 8-10 óra

P: páros héten 13-16 óra,

páratlan héten 8-11 óra

Dr. Kovács Attila

+36 22 567 561

Rendelési idő:

H, Sz: 13-16 óra

K: 8-11 óra

Cs: 9:30-11:30

P: páros héten 8-11 óra,

páratlan héten 13-16 óra

Egészségfejlesztési Iroda

Bicske, Kossuth u. 15.

+36 22 419 666

H-P: 8:00-16:00

Orvosi ügyelet

Bicske, Kossuth tér 17.

H-P: 16:00-22:00

Szombat, vasárnap
és ünnepnapokon:

8:00-14:00

A lakáson történő ellátási
igényt a 1830-as hívó-
számon lehet bejelenteni.

Aranyas Gyógyszertár

Bicske, Kossuth tér 15.

+36 22 565 093

H-P: 8.00-18.00

Sz: 8.00-12.00

Duna Gyógyszertár

Bicske, Csabdi út 4.

+36 22 565 136

H-Sz: 9.00-20.00

V: 9.00-19.00

Oroszlán Patika

Bicske, Kossuth tér 10.

+36 22 350 775

H-P: 8.00-18.00

Sz: 8.00-12.00

Impresszum

A Bicskei Újság Bicske Város Önkormányzatának hivatalos, ingyenes lapja, megjelenik havonta 4200 példányban. Nyilvántartásba véve a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság által a CE/4347-3/2013. számon. Kiadja: Bicskei Művelődési Közalapítvány (2060 Bicske, Hősök tere 4.). Kiadásért felelős személy: Vincze Zita. Készíti a VIA.HU MÉDIAÜGYNÖKSÉG ÉS PRODUKCIÓS IRODA Kft. Szerkesztő: Csúri Ákos. Nyomda: DOT-Media Consulting Kft. Hirdetésvétel, kéziratleadás: szerkesztoseg@bicske.hu

SZENT MIHÁLY-NAPI SOKADALOM BICSKE

2026. szeptember 26. Városi Piac területe

- 8:00 Traktoros reggeli
8:00 EFI állapotfelmérés, dietetikai tanácsadás,
mozgás tanácsadás
8:00 Zenés ébresztő a Bicskei Koncertfúvós Zenekarral
9:00 Játéktár és kézműves szöszmötölő
9:00 Kézműves vásár, piaci forgatag
9:15 Ünnepélyes megnyitó
9:30 Traktoros felvonulás
10:00 Helyi óvodák, iskolák, intézmények műsorai
11:30 Szenior örömtánc csoport bemutatója
13:00 Eredményhirdetés:
Legszebb konyhakertek,
Bicske, a Virágzó Város,
Lekvárfőző verseny
14:00 Genius Akrobatikus Rock and Roll Club
15:00 Mayer Néptáncműhely műsora
16:00 Pitypang Zenekar
17:00 B'SIDE együttes
17:50 Postás Józsi
19:00 DR BRS
20:10 Vincze Lilla trió
21:00 Pásztortűzgyújtás
Közreműködik:
Pannóniada Gyermekkórus, Bicskei Íjászok
21:30 UFO

Kisérő programok: játszópark, ugrálóvár

A műsorváltozás jogát fenntartjuk.

